

2024. II. HÍRLEVÉL

EZ A HARC VÉGET ÉRT, DÖNTÖTT AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA!

Őszintén szólva, a nyugdíjjal kapcsolatos döntést követően nem lepődtem meg. Én magam az Alkotmánybíróság döntésében bíztam volna, de sajnos az előbb beadott gyengébb színvonalon megírt beadvány képezte a Bíróság döntésének alapját, így hiába volt jobb, magasabb színvonalon megírt anyag a szakszervezet beadványa, a későbbi beérkezés miatt sajnos ez nem számított.

Mégis újabb beadvány tárgyában született döntés, mégpedig a tagdíjlevonás kérdésében fordul a szakszervezet az Alkotmánybíróság felé, itt azonban már minden érintettel tárgyalunk annak érdekében, hogy csak egy beadvány, vagy egy típusú beadvány kerüljön benyújtásra.

No de térjünk vissza a **Strasbourggi beadványunkhoz**. A szakszervezet ígéretet tett arra, hogy ezt az ügyet a jogi lehetőségek maximális kiaknázásával kapcsolatban végig viszi, azonban nem vagyunk döntéshozók, így a jogi döntések tekintetében hatalmi relevanciával nem rendelkezünk. Közel 600 db Alkotmánybírósági keresetet nyújtottunk be a VPDSZ kis létszámú csapatával egyetemben, és határidőre kellett teljesíteni, - *itt már egyéenként* - a strasbourggi beadványt is, még arra is figyelve, hogy csak ezután rendülhet meg az egészségünk.

Az értékelhetetlen Alkotmánybírósági döntést követően, viharos körülmények közepette, de mégis a legfontosabb beadványokat tekintve beadásra került a strasbourggi kereset is - sajnos az időkeret itt rövidebbre sikerült, de reméltük ennek a fórumnak a hatékonyságát, illetőleg fontos volt a tagoknak tett VPDSZ ígéret is. Sajnos

ez is elutasításra került. Az ügyek 80%-át mind az Alkotmánybíróság, mind pedig az Emberi Jogok Európai Bírósága elutasítja, sajnálatos módon.

Persze hagyhattuk volna, hiszen azok az érdekképviselők is remekül elműködnek, akik ilyen ügyeket nem vállalnak fel, vagy soha nem is fognak felvállalni, mégis jól megvannak, elvannak a mai konfliktusokkal terhelt világunkban. **A VPDSZ azonban nem ilyen, és minden esetben meg fog küzdeni a tagsági érdekek mentén, kihasználva minden lehetséges fórumot, mert mi így működünk és így tesszük a dolgunkat.**

Az elutasító döntés értelmezése nem egyszerű, első körben, ennek a döntésnek is fel kellett tárunk a valós és a lehetséges hátterét is, annak érdekében, hogy a kedves tagjaink részére magyarázatot, értelmezést adjunk.

A Döntést a közvetlen értelmezhetőség érdekében, kérdés-felek formájára alakítottuk, így talán jobban megérthető maga a döntés és annak háttere is, kedves tagjaink számára.

Tisztelettel,

Holecz Gábor, a VPDSZ elnöke

Budapest, 2024.02.19.

TÁJÉKOZTATÓ

a pénzügyőrök fegyverpénzével kapcsolatos Emberi Jogok Európai Bíróságához benyújtott kérelmek visszautasításával kapcsolatosan

Milyen fórumon/eljárásban született meg a visszautasító döntés?

A strasbourgi eljárás normál menete szerint a beérkező kérelmeket először megvizsgálja egy egyesbíró, akinek joga van egyedül, tehát nem tanácsban eljárva elfogadhatatlannak nyilvánítani a kérelmet vagy törölni az ügyet a lajstromból. A pénzügyőrök fegyverpénzével kapcsolatosan előterjesztett kérelmeket az egyesbíró elfogadhatatlannak nyilvánította. Az egyesbírók ilyen hatáskörét az [Emberi Jogok Európai Egyezményének](#) 27. cikke tartalmazza.

Ha ilyen visszautasításra nem kerül sor, csak akkor kerül át az ügy három vagy hét bíróból álló testülethez érdemi döntésre. Az esetek 80%-ában a kérelmek [visszautasításra kerülnek](#).

Mi volt a visszautasításnak a döntésben megnevezett oka?

A visszautasítás, vagy másképpen fogalmazva az elfogadhatatlannak nyilvánítás eseteit a 35. Cikk 3. pontja tartalmazza, ezek között szerepel a nyilvánvaló alaptalanság esete. A nyilvánvaló megalapozatlanság egyik oka az a gyakorlat szerint, ha a Bíróság szerint az eset nem veti fel az egyezménysértés gyanúját. A pénzügyőrök kérelmének visszautasítást az eljáró egyesbíró ilyen indokolással hozta meg. Ez a magyar nyelvű verzióban nem szerepel (a hivatalos nyelv az angol és a francia), az angol nyelvű verzióban a "*manifestly ill-founded*" jelenti magyarul a nyilvánvaló megalapozatlanságot, és a "*do not disclose any appearance of...*" fél mondat jelenti azt,

hogy az egyezményes jogok megsértésének gyanúját a döntést meghozó bíró szerint nem veti fel a kérelem, ezért az nyilvánvalóan megalapozatlan.

Ezen túlmenő szöveges indokolást nem tartalmaz a visszautasító határozat (soha nem is szokott), ezért csak szakmai természetű feltételezéseket lehet megfogalmazni e körben.

Mi lehetett a kérelem visszautasításának az indokolásban nem részletezett szakmai indoka?

A kérelem lényege hátrányos megkülönböztetés volt tulajdonjogi diszkriminációval kapcsolatosan. Magyarra lefordítva ez azt jelenti, hogy a törvény alapján valakit megillető járandóság (fegyverpénz) kapcsán van egy hátrányos megkülönböztetés - fegyverpénz valakinek jár, másnak nem, és a megkülönböztetésnek a kérelemben előadott indokolás és álláspont szerint semmilyen ésszerű oka nincs. A kérelmet azonban sajnálatos módon akkor is találhatta nyilvánvalóan megalapozatlannak az Emberi Jogok Európai Bírósága, ha azzal esetleg egyetértett, hogy a hátrányos megkülönböztetés megvalósult. Ennek kissé bonyolult oka az alábbiak szerint foglalható össze.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye a hátrányos megkülönböztetést fő szabály szerint csak akkor tiltja, ha a diszkrimináció egy egyezményes joggal összefüggésben valósul meg. Ilyen például, ha egy szabály kizárja valamelyik vallás híveit abból, hogy 1%-ot ajánljanak fel az egyházuknak, mert ezzel a vallásszabadság kapcsán különbözteti meg őket, ami Egyezményben védett alapjog.

Vagyis nem bármilyen megkülönböztetés lesz panaszolható a Bíróság előtt, csak egyezményes jog kapcsán megvalósuló. Ennek oka, hogy az Egyezmény 14. Cikke így szól, és Magyarország a hátrányos megkülönböztetést önmagában (vagyis nem

egyezményes jog kapcsán megvalósuló diszkrimináció esetén) tiltó [12. Kiegészítő Jegyzőkönyvet](#) nem ratifikálta, ezért magyar emberek ilyen diszkrimináció miatt nem tudnak Strasbourgban kérelmet előterjeszteni.¹

A hátrányos megkülönböztetés esetleges megvalósulása ellenére ennek fényében a Bíróság azért mondhatta azt, hogy a kérelem nem veti fel egyezményesértés gyanúját, mert vélheti azt, hogy az egyszeri, eseti járandóságot nem védi semmilyen egyezményes jog, így a megkülönböztetés nem egyezményes joggal kapcsolatos. Ugyan a törvény alapján járó juttatásokra akkor is kiterjed a tulajdonjogi védelem (ami tehát egyezményes jog), ha azokat a polgári jog értelmében nem tulajdonjognak nevezzük (a nyugdíjon például polgári jogi értelemben nem tulajdonjogunk van, de egyezményes értelemben lehet emellett érvelni), de itt olyan juttatásról volt, amivel kapcsolatosan úgynevezett *legitimate expectation*, vagyis törvényen alapuló megalapozott elvárás nem keletkezett, mert nem korábban leírt szabályból fakad a jogosultság (mint például a nyugdíj esetében), hanem egyszeri döntésből. Így ha diszkriminatív is a pénzügyőrök fegyverpénzéről szóló szabályozás, az nem egyezményes joggal kapcsolatosan valósít meg hátrányos megkülönböztetést, és mivel a magyar kormány nem ratifikálta a hátrányos megkülönböztetést önmagában sértő kiegészítését az Egyezménynek, ezért azt nem lehet az ügyben alkalmazni.

Lehet-e fellebbezni a döntéssel szemben?

Nem, a visszautasító döntéssel szemben fellebbezni nem lehet, de az érdemi ítéletek esetén sem automatikus a fellebbezési jog a nemzetközi bíróság előtt, az esetek egy ezrelékében sincs másodfokú döntés.

¹ A Kiegészítő Jegyzőkönyvet 2000-ben fogadták el, az a tizedik tagállam ratifikációját követően 2005. április 1. napján lépett hatályba, és a [46 tagállamból 20-ban ratifikálták eddig](#).